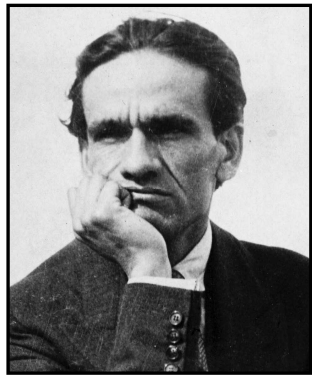

שירה חדשה

המונח 'שירה חדשה' משמש כיום כדי לתאר כל מקטע שמתאדר בלקסיקון "חדש", לקסיקון המורכב מן המילים: "קולנוע, רדיו, מטוס, כוח-סוס, מנוע, להקת ג'ז, טלגרף אלחוטי", ובאופן כללי, מכל הקולות המדעיים החדשים ומפלאי התיעוש המודרני, מבלי הבחן אם הלקסיקון מאבחן – או שלא – רגישות אותנטית חדשה. מה שחשוב הן המילים.

ברם אין לשכוח, ולא מן הנמנע להזכיר, כי לא שירה – חדשה או ישנה – יש כאן, ולא כלום. החומרים האמנותיים המסופקים על ידי מציאות החיים המודרנית מוכרחים להיבלל ברוח ולהיתרגם לרגישות. הטלגרף האלחוטי, למשל, נועד לדברים גדולים הרבה יותר, מסתם לאפשר לנו למלמל את

המילים 'טלגרף אלחוטי'. זהו כלי המסוגל לעורר נימי עצבים חדשים ורגישים או תובנות והפרות עמוקות. זהו כלי שבכוחו להרחיב את תפוצת הדעות וההבנות-ההדריות ולהפיץ אהבה וסובלנות; חוסר הרוגע ותחושת-ההמתנה המגרה גוברים בעטיו, ונשיפת החיים שורקת. זו המשמעות של תרבות אמיתית שיש בה קידמה. זהו המובן האסתטי היחיד שלה, ולא מה שגורם לנו לחטוף בכל-פה מילים "מדליקות". פעמים רבות הקול החדש חסר. פעמים רבות השיר לא כולל את המילה המפורשת "קולנוע" בעוד שיש בו את החוויה הקולנועית – במין נוכחות שהיא אמנם נעדרת וחרישית, אך בה-בעת אפקטיבית ואנושית. זוהי השירה החדשה האמיתית.

ישנם מקרים בהם המשורר החדש משלב בטבעיות חומרים אמנותיים חדשים בתוך מעגל החיים, ומגיע אגב כך לידי הצגת תמונה או מסירת

ידיעה באופן שהוא פחות-או-יותר הרמוני ומושלם. במקרים אלו כבר לא מדובר ב'שירה חדשה' על בסיס מילים חדשות כבמקרה הקודם, כי אם בשירה על בסיס מטאפורות חדשות. אולם גם כאן ישנה טעות. ב'שירה חדשה' אמיתית יכולות להיעדר תמונות או ידיעות חדשות – כפונקציה טבעית, ולא מתוך אילוץ או הפעלת כוח – בעוד שהיוצר מברך או מקונן על חיים בהם הקצביות החדשה של הדברים והאפשרויות הנוספות נעשות לדם, תא, אורגניזם, ובסופו של דבר למשהו שהוטבע באופן חי ברגישות של הדברים.

'השירה החדשה' המבוססת על המילים או המטאפורות החדשות, מתאפיינת בנטייתה המתמדת לרדוף אחר החדש – ומכאן קישוטיה היתירים והבארוקיזם שלה. לעומת-זאת, 'שירה חדשה' המבוססת על רגישות חדשה היא פשוטה ואנושית ואינה גורמת לנו קודם כל לתהות האם היא מודרנית או לא.

חשוב מאוד לשים-לב לכל התמורות הללו.

1926

(מספרדית: מענדל זאיאנץ)